

През 1946 г. Народното събрание приема Закон за организиране на статистиката в България, като Главната дирекция на статистиката преминава на пряко подчинение на Министерския съвет. На основата на този закон за първи път се изграждат местни статистически органи като структури на Главната дирекция по статистика. Всички градски общини с население над 15 хил. души са задължени да имат своя специална статистическа служба. Функциите и задачите на местните статистически органи са дефинирани подробно в Правилника за приложението на закона.

Първото голямо изследване, в което вземат участие местните статистически служби, е преброяването на населението и жилищния фонд към 31 декември 1946 г.

В края на 1947 г. Главна дирекция на статистиката преминава на подчинение към тогавашната Държавна планова комисия с оглед статистическата дейност да се насочи предимно към отчитане на изпълнението на държавния народностопански план.

Едновременно с дълбоките политически и икономически промени, настъпили в българското общество след 1944 г., се извършва **цялостно преустройство** в методологията на статистиката. След 1948 г. подготовката на данните за планиране и отчитане на плана става основна задача на българската статистика, като статистическата методология се свързва с планирането.

През 1948 г. се създава статистиката на автомобилния транспорт и се осъществяват значителни промени в статистиката на водния (речен и морски) транспорт. През същата година се въвеждат статистически наблюдения в областта на статистиката на **вътрешната търговия**, включваща статистиката на **стокооборота на едро**, дребно и общественото хранене, състоянието на търговската мрежа, труда и разходите за обращениито.

През 1949 г. започва провеждането на статистически изследвания в следните области: статистика на капиталните вложения и производствените фондове, на промишлеността (текуща отчетност, която обхваща цялата дейност на промишлените предприятия, обособени на самостоятелен баланс, и общата продукция на цялата промишленост), на строителството (текуща отчетност), на изкупуването на селскостопански произведения.

Първоначално статистиката на труда се свързва само с възложените ѝ задачи за отчитане на плана за развитие на народното стопанство. В същото време статистиката на труда е една от статистиките, която първа започва да се откъсва от плана и да провежда допълнителни и специални изследвания и наблюдения в областта на труда. След 1955 г. се провеждат нови изследвания за изучаване на състава на работната сила по различни демографски